

Kaštánek

Rokytnice u Přerova

Říjen 2018

VZNIK ČESKOSLOVENSKA 1918

Určitě jako každého nás zajímalo, jak to chodilo dříve, jak vypadala sametová revoluce, jaké to bylo žít za války či za dob komunismu. Mně samotnou zajímalo, jak lidé reagovali na událost, která se stala přesně před 100 lety. A to vznik Československé Republiky. Začala jsem po tomto tématu více pátrat a přišla jsem na to, že bych mohla zjistit více v zápiscích farních kronik. Ve farních kronikách je několik informací, se kterými bych se ráda s vámi podělila.

18.10.1918 Už 14 dní proskakovaly neurčité zprávy o chystaných událostech .Rakousko-Uhersko dokonávalo. Na všech frontách se jevila jakási zmalátnělost. Od té doby co Bulhaři kapitulovali , bylo jisto, že konec je neodvratitelný.

27.10.1918 Ráno sdělil starosta citovský Štěpán Netopil soukromně faráři, že byla prohlášena v Praze republika československá.Farář po mši svaté sdělil lidu že je konec válce a vyzval přítomné ke zpěvu písní Te deum a Kde domov můj. Také požádal o společnou modlitbu a poděkovali Bohu.Zatím se novina velmi rychle rozšířila . Na mnoho domech byly vyvěšeny trojbarevné prapory slovanských barev.

7.11.1918 Mládež vedená nerozvázným Janem Tesaříkem posbírala ze škol a soukromých domu obrazy císaře Františka a Karla a večer je spálila.

Zatím pozvolna se vraceli vojáci z fronty domů. V uniformách ale třeba taky ve zbroji. Když se vraceli z Brodeckého nádraží cestou rozbili 2 okna na brodecké faře. Vojáci byli odvyklí od práce i kostelu. Jejich řeči byly přímo rouhačné. Pomalu se však uklidňovali.

Tento rok celou Evropu postihla "Španělská chřipka" dokonce i u nás si vyžádala několik obětí.

Rok 1919 První rok svobody českého národa nepřinesl vyplnění našich tužeb. Válka sice oficiálně skončila ale na Rusku a Ukrajině a Polsku se stále válčilo. V Německu zuřila občanská válka. A Slovensko usilovalo o odtržení od Česka a připojení k Maďarům. O to bojoval Slovák A.Hlinka, který byl při své cestě zadržen a dopraven do Podolí u Prahy do sanatoria.

Kdekterý úředník či kněz, co doma nebyli k ničemu, se hrnou na Slovensko je ozářit kulturou. Mezitím v Praze po stržení Mariánského sloupu, se zabírají kláštery, vyhazují se ze škol kněží, vyhánějí klášterníky, kněží chodili ve vousech, nosili kravaty a limce jako laikové, prostě kulturní boj. To samé se dělo i na Slovensku .

Podle těchto záznamů jde poznat, že každý člověk prožíval danou situaci jinak. A ně všichni lehce akceptovali konec staré monarchie. :)

Tereza Smětalová

Archeologická expedice Eden 2018

V blízkosti egyptské vesnice H-oš Tejnīs se k výkopům na významných nalezištích připojilo 50 mladých nadějných dobrovolníků pod vedením profesora Marka Stejskala a jeho expertů. Jelikož i já jsem byla členkou výzkumného týmu, mohu Vám prostřednictvím tohoto krátkého titulku nastínit průběh vykopávek. Dobrovolníci byli rozděleni do šesti týmů, jež měly

za úkol pomáhat na výkopech. Ovšem již při příjezdu nás zde čekalo nemilé překvapení v podobě zkorumpované policie a beduínských banditů. Na konci dne se nám ale poštěstilo naleznout hrobku i s mumifikovaným tělem, odhadem starým přes 5000 let, jež na sobě mělo podivné symboly a amulet, který nebyl kompletní. Nadšení nálezem jsme se odebrali ke spánku. Tento artefakt nám ovšem zabavili místní úředníci. Nakonec se nám ale podařilo vyluštit zprávu a sehnat dostatek podpisů k pokračování na výzkumu. Večer jsme také do amuletu vložili jeho chybějící část. Nedokážu si vysvětlit to co se dělo potom. Mumie oživila, pronesla pár zvláštních slov a poté opět usnula. Mysleli jsme, že tím to skončí.

Druhý den jsme se ovšem k překvapení všech probudili ve starověkém Egyptě. A co hůř padli jsme do otroctví místnímu faraonovi, který se k nám všem choval velice zle. Pár členů naší expedice kvůli němu dokonce padlo do zajetí. Postupem času se nám podařilo se s faraonem spřátelit a přesvědčit ho ke změně svých zákonů. Mysleli jsme, že tím se naše poslání naplní a my se tak dostaneme zpět do naší doby. To byl ale omyl. Ráno nás probudil nejvyšší rádce, který převzal veškerou moc a prohlásil zákony za neplatné. Potom, co nás vyhnal z tábora na noc do pouště, jsme pochopili, že domluva s ním bude o mnoho horší. Porazit se nám ho podařilo až v bitvě u mohyly, kdy uznal naše zákony jako platné. Pochopil také, že konal špatné věci a prosil o odpuštění, kterého se mu dostalo. My se tak další den ráno objevili zpět v naší době. V tom správném Egyptě. Ovšem i ten se v něčem lišil. Lidé zde byli příjemnější, policie vstřícnější. Vypadalo to, jako by změny minulosti měli dopad i na současnost. Chápu, že tento příběh je jen těžko uvěřitelný, ovšem skutečně se takto odehrával. K potvrzení jeho pravdivosti se každopádně může přihlásit přes padesát jedinců expedice. Jen se jich zeptejte.

Marie Vystrčilová

Svátek všech svatých

Svátek všech svatých je svátkem vítězů nad svodem pomíjivého světa. Je to den těch, kteří užívali dobra stvoření tak, že se jím nedali spoutat. Milovali je, s úctou přijímali Boží dary, ale nevytvořili si pouta ani past, které by je připravily o svobodu. Jsou to všichni, kdo nezaměnili své já za hromadu majetku a požitků, měli málo oproti druhým, ale dost, aby žili opravdově a plně. Znali hodnotu a pravou míru věcí a nadevše cenili spravedlnost a moudrost. Proto měli jistě nejednou potíže i svízele, ale nedostali se do nekonečného tance lží. Šli rovně a vzpřímení. Svátek všech svatých je svátek svatosti lidí, tichých vítězů.

Dušičky

Církev již od prvních dob uctívala památku zemřelých, přimlouvala se za ně a přinášela zvláště eucharistickou oběť (mši svatou), aby očištění mohli dosáhnout blaženého spojení s Bohem. Církev také doporučuje almužny, odpustky a kající skutky za zemřelé: "Pojďme jim na pomoc a vzpomínejme na ně. Proč bychom měli pochybovat o tom, že naše obětní dary za mrtvé jim přinášejí nějakou útěchu? Neváhejme a pojďme na pomoc těm, kteří jsou mrtví, a obětujme za ně své modlitby." (sv. Jan Zlatoústý). Památka všech věrných zemřelých či lidově „dušičky“ je dnem, kdy se církev zvláště modlí za zemřelé. Tento zvláštní den modliteb den zavedl roku 998 clunyjský opat Odilo († 1048). Ve 13. století

se tento zvyk rozšířil v západní církvi a papež Benedikt XV. jej v roce 1915 potvrdil pro celou církev.

Terezka Smětalová

Důvěřujme Bohu!

V životě prožíváme různé životní situace, někdy radostné, jindy smutné, bolestivé, když například prožíváme strach o své blízké. V Bohu samotném najdeme nejhlubší naplnění. Pokud vnímáme Boží přítomnost a dokážeme upřímně poděkovat i za naši bolestnou zkoušku odvahy a trpělivosti a zdali máme možnost spojit se s někým v modlitbě díky, vůči Boží prozřetelnosti, jejíž záměry nemůže nikdo zmařit, náš strach se skutečně výrazně oslabí a budeme klidnější a vyrovnanější. Čím více jsme klidnější a vyrovnanější tím více může působit Boží milost. Držme se Boha a důvěřujme mu. Tato životní zkušenost nás v duchovním životě posune dopředu. Ve světě je závislost vnímaná jako nezralost. V Božím království je závislost na Bohu hlavním měřítkem zralosti. (Řím 8,28; Jan 15,5; Iz 41,10; Žalm 62,6-9) Největší a nejsilnější zbraň k dobytí nebe je trpělivost ve zkouškách. Sv. Maxmilián Maria Kolbe

Anička Smětalová

LOTYŠSKÁ POHÁDKA

Jak kocour ukradl psovi svobodu

V dávných dobách sloužil kocour jako pastevec, zatím co pes si žil volně a bezstarostně doma. Bůh ho odměnil za věrné služby propouštěcí listinou, která ho od práce osvobodila. Jednoho horkého letního dne se kocour vrátil z pastviny, celý zmučený a unavený vedrem. A co nevidí – pes si zalezl do konopného pole a tam si v chládku spokojeně spí.

Ve spánku se mu otevřela brašna, ve které nosil propouštěcí listinu. Kocour se k němu tiše přikradl a listinu mu z brašny sebral. Potom rychle utíkal do domu a tam schoval svoji drahocennou kořist pod střechem.

Od té doby přišel pes o svoji svobodu. Musel místo kocoura sloužit jako pastevec a kocour si žil spokojeně doma. A tak, do dneška když pes zahlédne kocoura, začne na něj zuřivě dorážet. Chce dostat svoji propouštěcí listinu zpátky. To se mu ale nikdy nemůže podařit, protože kocour před ním uteče na střechem a vzácnou listinu si bedlivě střeží.

Jiřina Soldánová

OČEKÁVANÉ UDÁLOSTI

www.farni-musle.cz

RŮŽENEC 24 HODIN

OLOMOUC – klášter dominikánů
od čtvrtka 11.10. do pátku 12.10.

MODLITBY MLÁDEŽE

BOCHOŘ, pátek 12.10. v 19:30

PODZIMNÍ BRIGÁDA

BRODEK – fara, sobota 13.10. v 9:00
ROKYTNICE – fara, sobota 13.10. v 9:00

RETRO KAVÁRNA

CITOV – KD, sobota 13.10. v 17:00

MINISTRANTSKÁ SCHŮZKA

ROKYTNICE, neděle 14.10. v 16:00

SETKÁNÍ LEKTORŮ BOŽÍHO SLOVA

OLOMOUC – sál arcidiecézní kurie,
sobota 20.10. od 10:00 do 15:00

VERNISÁŽ OBRAZŮ

DESATERO BOŽÍCH PŘIKÁZÁNÍ
ROKYTNICE, neděle 21.10. v 16:00

OSLAVA 100. VÝROČÍ REPUBLIKY

BRODEK – nám., sobota 27.10. v 10:00
CITOV – park, sobota 27.10. v 17:00

Během programu zasadíme pamětní lípu.

POZNÁVACÍ SOUTĚŽ

BRODEK, neděle 28.10. ve 14:00

SPOLČO MUŽŮ 30+

ROKYTNICE – fara, středa 31.10. v 18:00

DUŠIČKOVÝ POCHOD

ROKYTNICE, pátek 2.11. v 18:00

FATIMSKÁ SOBOTA

BRODEK, sobota 3.11. v 7:00

*Během devíti měsíců (říjen až červen)
prosíme společně s Pannou Marií o
dostatek vláhy v naší krajině.*

POBOŽNOST ZA ZEMŘELÉ

NA HŘBITOVĚ

CITOV, pátek 2.11. v 18:00
BRODEK, pátek 2.11. v 18:45
ROKYTNICE, neděle 4.11. v 18:00

PLENÁRNÍ PASTORAČNÍ RADA

BRODEK, sobota 3.11. v 9:00

PODZIMNÍ KONCERT ZUŠ

BRODEK – kostel, čtvrtek 18.11. v 17:00

SVATOMARTINSKÝ POCHOD

CITOV, sobota 10.11. v 17:00

Kdyby měl někdo jakékoliv připomínky, nápady, doporučení, prosím zanechte vzkaz na emailu: redakce.kastanek@seznam.cz nebo v kostele v sakristii. Děkujeme :)